

Özgür bir birey misiniz yoksa köle mi?

Acaba Siz Kendinizin Özgür Olduğunu mu Düşünüyorsunuz?

Kendinizin Özgür, Bağımsız Bir Birey Olduğuna mı İnanıyorsunuz?

Kutsal Kitap Bu Konuda Sizinle Aynı Fikir Olmayabilir?

Günahın insanı getirdiği konum köleliktir. Bu durumda İsa Mesih'e iman, kurtuluştur yani özgürlüktür. Bu anlamda bir kimsenin iman etmesi yani günahın tutsaklığından kurtulması, iman eden kişide Mesih'in biçimlenmesi anlamına gelir (Galatyalılar 4:19).

Yuhanna 8:34 İsa, "**Size doğrusunu söyleyeyim, günah işleyen herkes günahın kölesidir**" dedi.

Kişinin Mesih benzerliğindeki yeni yaratılışı alması, günahın köleliğinden yani şeytandan kurtulmaktır; Mesih'teki özgürlük, kişinin mezardan ve sonsuz yargıdan kurtulmasıdır.

Halen özgür bir kimse olduğunuza inanabilirsiniz? Ancak işlediğiniz günahlar size özgür olmadığınızı, günaha tutsak olduğunuzu göstermektedir. Suçlarınız kötülüğe köle olduğunuzu göstermektedir.

Galatyalılar 5:1 Mesih bizi özgürlük için özgür kıldı. Bunun için dayanın. Bir daha kölelik boyunduruğunu takınmayın.

Mesih'te bağışlanan gūnahtan özgürlük, Kutsal Ruh'tan gelen bir özgürlüktür. Özgürlüğün tam zıddı ise *tutsaklık, köleliktir*. Ve Mesih'teki özgürlük günah işlemeye izin vermez:

Galatyalılar 5:13 Kardeşler, siz özgür olmaya çağrıldınız. Ancak özgürlük benlik için fırsat olmasın. Birbirinize sevgiyle hizmet edin.

Bu durumda özgürlüğümüzü iyi anlayabilmek için köle olduğumuz zamanı doğru bir şekilde görebilmemiz gerekir:

Titus 3:3 Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik.

Belki tutuklanmayı gereken bir suça [henüz] bulaşmadınız. Belki skandal yaratan bir günah [henüz] işlemediniz. Aklınızdan geçen fakat [henüz] eyleme geçirmedığınız düşünceler için ne diyacaksınız? Aklınızdan ve yüreğinizden geçen ve kimseye henüz söylemediğiniz şeyler günaha tutsak, kötülüğe köle olduğunuzu göstermiyor mu? Tanrı kutsal ve adil olduğu için, aklınızı ve yüreğinizi kirlettiğiniz düşünceler O'nun yargı kürsüsünde sizi suçlamayacak mı?

Köleliğimizin diğere bir yönü de ölümle belirlenmiş olmaktır:

Efesliler 2:1-2 **Sizler** bir zamanlar içinde yaşadığınız **suçlardan ve günahlardan ötürü ölüydünüz**. Bu dünyanın gidişine ve havadaki hükümranlığın egemenine, yani söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruha uymaktaydınız.

Böylece köleliğimiz (ve tutsaklığımız) *bu dünyanın gidişine uyararak*, benliğin her arzusunu yerine getirmek şeklinde kendini gösterir. Yani kölelik, *havadaki hükümranlığın egemeni* olan şeytana uymak, beden (benliğin) dilediğini ya da düşündüğünü yapmak olarak kendini belli eder.

Öyleyse Galatyalılar 5:1 ayetinin çağrısını *“Mesih’teki Özgürlüğü Koruyun; Mesih’teki Özgürlükte Yaşayın”* şeklinde özetleyebiliriz. Ve bu ayet bize diğere bir ayeti hatırlatmaktadır:

Romalılar 6:19 ... Bedeninizin üyelerini ahlaksızlığa ve kötülük yapmak üzere kötülüğe nasıl köle olarak sundunuzsa, şimdi de bu üyelerinizi kutsal olmak üzere doğruluğa köle olarak sunun.

Köleliğin yani günah, ölüm ve sonsuz yargı ile belirlenmişliğin kaynağında olan şey ise orijinal günahdır. Bu yüzden sadece biz insanlar değil; günah ve lanet ile lekelenmiş olan bu yaratılış da Mesih’in gününde, amaçsızlıktan ve yozlaşmaya köle olmaktan kurtarılacaktır (Romalılar8:20-21).

Köle olmak sizin tercihiniz olmasa da, Tanrı’nın Kutsal Yazılar’da açıkladıklarına bakarak bu gerçeğin hem kötü hem de zor bir durum olduğu açıktır. Günaha tutsak ve kötülüğe köle olmak sadece sizin yaşamınıza değil başkalarının yaşamına sıkıntı getiren bir durumdur.

Burada şuna dikkat etmemiz gerekir. Günah o kadar kökten bir yozlaşmışlık ve lanet getirmiştir ki, bunu ortadan kaldırmak için Tanrı Oğlu İsa Mesih’in yüceliğinden soyunarak aramıza gelmesi gerekmiştir. Mesih’in bu fedakarlığı insana özgürlük bağışlamak içindir (İbraniler 2:15).

Mesih canımızı orijinal yaratılışımıza –*düşüşten önceki yaratılışımıza*- döndürmek için yüceliğinden soyunarak, kul özünü almış, bir hizmetçi gibi aramızda yaşamış; Adem’den gelen hatayı düzeltmek için çarmıha acılarına katlanmıştır; Mesih bu şekilde günahımızın bedeli ödeyerek bizi özgür kılmıştır.

Şeytan ise Mesih’in çarmıh –*elem, ölüm, gömülme, diriliş*– zaferine rağmen, insanları Adem’in ölümcül mirasında tutmak için çalışmaktadır.

Şeytan yalancıdır (*yalanın babasıdır –Yuhanna 8:44*); başlangıçta insanın düşüşü nasıl çalışmışsa, şimdi de insanın orijinal yaratılışına dönmemesi için çalışmaktadır. Bizlerden esenliğimizi çalmaya çalışan şeytana karşı ayık ve uyanık (Luka 21:36) olmamız gerekiyor.

Öyleyse günahı iyi tanımalısınız, günahı ciddiye almalısınız... kendi günahınızla ciddiyetle yüzleşmelisiniz... günah konusunda Tanrı ile aynı fikirde olmalısınız... günahınızı itiraf etmelisiniz ve tövbe etmelisiniz... İsa Mesih’in bağışladığı özgürlüğü, kurtarışı, şifayı alçakgönüllülikle Tanrı’dan dilemelisiniz...

Mesih'teki özgürlük ve kurtuluştan bizleri uzak tutmak için şeytan bazen korku ve baskıyı kullanır; bazen sahte öğretileri kullanır; bazen para, şöhret, yetki gibi dünyasal tutkuları kullanır; bazen dünyasal ve geçici zevkleri kullanır.

Öyleyse Rab yolunda yürümekte ve Rab'bin işinde gayretli olmamız gerekiyor (I.Korintliler 15:58); bir ruhsal savaşta olduğumuzu bilerek Tanrı'nın sağladığı bütün silahları kuşanmamız gerekiyor (Efesliler 6:11-20).

Başlangıçtaki ümidimizi koruyarak, Rab'bin sarsılmaz vaatlerine her gün bakarak öyle yürümemiz gerekiyor (İbraniler 3:6, 14).

Diğer yandan öncelikle kendimize müjdeleyerek devam etmemiz gerekiyor; cesarete, dayanma gücüne, her durumda imana sarılmaya (İbraniler 10:3:5-38) ihtiyacımız olduğunu her zaman hatırlamamız gerekiyor.

Müjde'ye gündelik ekmeğimiz olarak her gün acıkmaya ve susamaya ihtiyacımız vardır. Mesih'teki kimliğimizi –*yeniden doğuşu*- sahiplenerek yürümeye ihtiyacımız vardır. Bütün bunlardan uzak kaldığımız zamanlardan dönmemiz gerekiyor; bütün bunları aksatmaktan korkmamız gerekiyor. Ruhaniyetimizi güçlü tutan ve/veya koruyan pratikleri bırakmamızla düşüşün yakın olduğunu daima hatırlamamız gerekiyor. Tanrı'nın kilisesi ve halkı ile paydaşıktan uzak kalmamamız gerekiyor.

Şeytanın özgürlüğümüzü çalmak için kullandığı cahillik, bencillik, gurur gibi tehlikelere karşı uyanık olmamız gerekiyor.

İman, ümit, sevgi, tapınma, tanıklık, hizmet ile Rab'bin işinin önceliğimiz olması gerekiyor (Filipililer 2:21).

Galatyalılar 3:28 Artık ne Yahudi ne Grek, ne köle ne özgür, ne erkek ne dişi ayrımı var. Hepiniz Mesih İsa'da birsiniz.

4:7 Bu nedenle artık köle değil, oğullarsınız. Oğullar olduğunuz için de Tanrı sizi aynı zamanda mirasçı yaptı.

Öyleyse Rab'be adanmışlığımızı ve itaatimizi yeniden gözden geçirerek, yeniden başlayalım...

Sizi üzen, başkalarına yük olan günahın ağırlığı altında devam etmek zorunda değilsiniz. Bir kez şeytani reddettikten sonra, daha sonra gelecek olan ayartılara "hayır" demeye daha fazla gücünüz olacaktır. Günaha bir kez hayır dedikten sonra, daha sonraki ayartıları reddetmek için donanımlarınız daha da güçlenecektir.

Deneyin ve görün (Mezmun 34:8 Tadın da görün, RAB ne iyidir...):

Matta 7:7 Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.

8 Çünkü her dileyen alır, arayan bulur, kapı çalana açılır.

Tanrısallığın, kutsallığın size uzak şeyler olduğunu mu düşünüyorsunuz? Sizi tutsak kılan da zaten bu düşünce değil mi?

Tanrı'ya uzak bir kimse olduğunuzu ya da Tanrı'nın size uzak olduğuna mı inanıyorsunuz? Tanrı'nın kurtuluşuna, bereketlerine en yakın olduğunuz zamanların, en karanlık ve böyle umutsuz zamanlar olduğunu size söylüyorum.

Tadın da görün, RAB ne iyidir...